

«Перемоги далекий день» (до Дня пам'яті та примирення в Україні та Дня Перемоги)

Покоління дітей, які виростили в Радянському Союзі було виховано на книгах комуністичної ідеології. «Наші» були завжди праві і хороші, вороги завжди погані. Діти не знали інших кольорів в темі війни, як чорне і біле. Та життя зовсім інше: барвистіше і яскравіше. Діти розуміють більше і сприймають життя інакше, ніж ми думаємо. Сьогодні для них війна – це реальність. Як вижити в умовах війни та залишитися людиною – ось цінності, які потрібно винести з такого уроку дитинства.

Шкільна бібліотека розробила підбірку літератури для дітей, де пропаганди не має, а є дитячий світ, сповнений надії і світла та любові до батьків.

Віктор Голявкін «Мій добрий тато».

Тато маленького хлопчика – музикант, який працює у філармонії. Він сам пише музику, яка здається сину маршем. Тато вміє з буденних речей створити свято, бути добрим, щирим і щедрим. Сину і його друзям купив миску морозива, хоча сам не мав доладних штанів. З татом було весело і затишно. І з початком другої світової з 1941 року він вимушений був іти на фронт. Всі війни закінчуються, та кожен присмак перемоги має гіркий смак. Цю книгу можна прочитати за посиланням: <https://www.litmir.me/br/?b=191310&p=1>.

Крістіне Нестлінгер «Летіть, хрущі».

Це автобіографічна повість популярної австрійської дитячої письменниці, яка сама дитиною пережила другу світову війну. Героїня повісті Крістель не пам'ятає мирного часу. Авіанальоти для неї і її ровесників – це буденність і основне в таких обставинах – знати, де гарне бомбосховище. Переїзд їхньої родини до фешенебельного будинку сприймається дівчинкою, як цікава пригода. Коли навесні 1945 року до Відня заходять радянські війська, батько Крістель, який служив у німецькій армії, тікає з госпіталю. І сім'ї доводиться здобувати їжу та одяг самотужки. Більше про пригоди Крістель і її друзів за посиланням: <https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=8517&page=11>

Дві книжки – одна про радянську дитину, друга – про німецьку. Кожна з них бачить війну зі своєї сторони. Дитинство – це країна, де не повинно бути місця ненависті і повинні панувати тепло, гумор, світло. Якраз таким духом просякнуті твори.

Ульф Старк «Маленька книжка про любов».

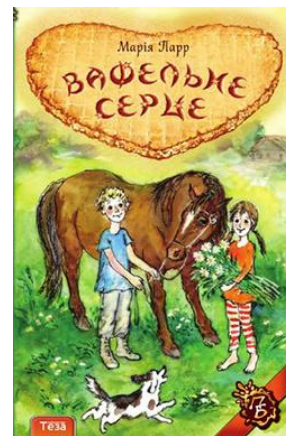
Тато маленького шведського школяра Фреда на фронті. А син допомагає татові вести «пропаганду» проти фашизму в школі, намалювавши на скелеті характерні «гітлерівські вуса». За що й отримав догану від вчительки та директора. Та ще вони з мамою в скрутному становищі, бо під час війни усім живеться не солодко. Все ж героя повісті нічого не може засмутити, бо він закоханий. Руда Ельса сильна, і зовсім не важливо, що їй важко дається математика та вона ще й гугнявить.

Цікава розповідь про те, як Фред буде долати труднощі, боротися за любов, відстоювати свою точку зору. Наближається Різдво. А під час Різдва хто ж не чекає на диво?

Марія Парр . «Вафельне серце».

Віра у дружбу, любов до близьких, цінність життя, сміх крізь сльози – ось основний лейтмотив повісті норвезької письменниці Марії Парр.

Трілле і Лена – двоє друзів навіть і не думають нудьгувати, їм ніколи не буває сумно. Вони грають у Другу світову війну, дають концерт на вулиці, щоб зібрати гроші на притулок для коней, будують Ноїв ковчег, допомагають по господарству. І все це роблять залюбки і зі щирими почуттями. Життєві втрати навчають їх визначати важливе серед другорядного. Надзвичайно тепла повість, сповнена яскравими пригодами та добрим гумором. Існує екранізація веселих пригод Трілле і Лени.

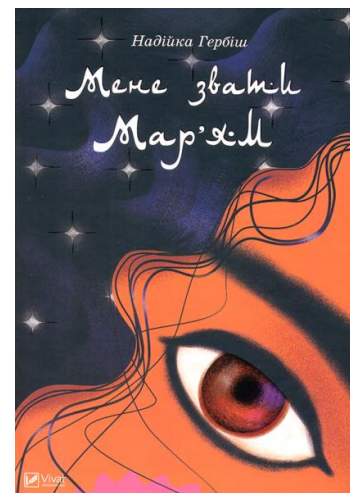
Тірца Атар. «Від війни плачуть».

Мрія про мир у віршованій повісті ізраїльської поетеси вийшла у світ у 1975 році. Але так, як війни спалахують у будь-якому, самому неочікуваному місці земної кулі, то і повість не втрачає своєї актуальності і сьогодні. Надзвичайно зворушлива розповідь маленької дівчинки, яка чекає тата з фронту, намагається зрозуміти чому виникають війни. І дуже хоче, щоб війна закінчилася.

Надійка Гербіш. «Мене звати Мар'ям».

Як то воно жити, втративши все? Рідну країну, дім, друзів? Чи добре опинитися у чужій країні, де до тебе налаштовані вороже? Як то пережити болючі втрати? Як забути тих друзів, що залишилися у охопленому полум'ям рідному місті, і усім серцем чекають на закінчення війни?

Ця книжка про ті зміни, які приходять в житті людей разом з війною. Героїня повісті і її сім'я опинилися у ролі біженців в чужій країні. Батьки зуміли вивезти дітей зі своєї батьківщини в мирне життя. Так і багато наших співвітчизників з початком війни на сході України стали заручниками подібних обставин. З часом, у цих людей все в житті налаштується. Вони отримали найкоштовніший дар – врятоване життя. В наших силах допомогти біженцям, являючи їм підтримку та дружність.

Роман Романишин та Андрій Лесів. «Війна, що змінила Рондо».

Скільки років вже йде війна на сході України? Які втрати несуть наші захисники і весь український народ? Чи варто говорити з дітьми про це? Важливо дати правдиву оцінку подіям і, відповідно до віку дитини, відповісти на поставлені питання.

Ми неохоче вчимося писати і говорити на такі теми. Війна – це біль, насилля, страждання, втрати і мрія про мир.

Ця книжка про зміни, що прийшли у життя героїв разом з війною. Однак, герої Рондо знайшли методи, як протидіяти війні. Вони не шукають ворогів, а спільними добрими справами перемагають їх. Кожен додає своє коліщатко до машини світла, усі крутять педалі і

виробляють світлу енергію – ось їхня зброя.

Книга увійшла до щорічного каталогу книжкових рекомендацій в галузі міжнародної дитячої та юнацької літератури «Білі круки – 2015» («White Ravens 2015»). Тим часом триває робота над створенням анімаційного фільму цієї життєствердної чарівної розповіді.